

בְּמִדְבָּר

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: 3 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: 4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: 6 לשמעון שלמיואל בן צורישדי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאל בן צוער: 9 לזבולן אליאב בן חלן: 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: 11 לבנימין אבידן בן גדעני: 12 לדרן אחיעזר בן עמישדי: 13 לאשר פנעיאל בן עכרן: 14 לגד אליסף בן דעואל: 15 לנפתלי אחירע בן עינן: 16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא

צבא: 21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: 24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 37 פקדיהם למטה

בנימין חמשה ושלושים אלף וארבע מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל

ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

2

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: 17 ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש

על ידו לדגליהם: 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: 21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבירן בן גדעני: 23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: 25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: 26 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות: 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן: 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 31 כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם: 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 33 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו:

3

¹ ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה

בהר סיני: ² ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ³ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: ⁴ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁶ הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ⁷ ושמרן את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ⁸ ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ⁹ ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: ¹⁰ ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹² ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: ¹³ כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: ¹⁴ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: ¹⁵ פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חודש ומעלה תפקדם: ¹⁶ ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ¹⁷ ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: ¹⁸ ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: ¹⁹ ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ²⁰ ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: ²¹ לגרשון משפחת הלבני

ומשפחת השמע' אלה הם משפחת הגרשני: ²² פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: ²³ משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ²⁴ ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל: ²⁵ ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: ²⁶ וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ²⁷ ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל' אלה הם משפחת הקהתי: ²⁸ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: ²⁹ משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: ³⁰ ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ³¹ ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ³² ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: ³³ למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: ³⁴ ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: ³⁵ ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: ³⁶ ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ³⁷ ועמדיו החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: ³⁸ והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל

והזר הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: 41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה: 46 ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלויים: 50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויתן משה את כסף הפדיום לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

4

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא

לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: 16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: 17 וידבר יהוה אל משה ואל

אהרן לאמר: 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי
 מתוך הלויים: 19 וזאת עשו להם וחייו ולא ימתו בגשתם
 את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש
 על עבדתו ואל משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את
 הקדש ומתו: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא
 את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם:
 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד
 אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:
 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: 25 ונשא
 את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
 אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: 26 ואת
 קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על
 המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כלי
 עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן
 ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל
 עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: 28 זאת
 עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד
 איתמר בן אהרן הכהן: 29 בני מררי למשפחתם לבית
 אבתם תפקד אתם: 30 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת
 אהל מועד: 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
 מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: 32 ועמודי
 החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם
 ולכל עבדתם ובשמרת תפקדו את כלי משמרת משאם:
 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל
 מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן

ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם:
 35 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
 הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 36 ויהיו פקדיהם
 למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: 37 אלה פקודי
 משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
 ואהרן על פי יהוה ביד משה: 38 ופקודי בני גרשון
 למשפחתם ולבית אבתם: 39 מבן שלשים שנה ומעלה
 ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
 מועד: 40 ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
 ושש מאות ושלושים: 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון
 כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה: 42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית
 אבתם: 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 44 ויהיו
 פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: 45 אלה
 פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה ביד משה: 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן
 ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם:
 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
 לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: 48 ויהיו
 פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמונים: 49 על פי
 יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל
 משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

5

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: 7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: 9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: 16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר

אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים: 19 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה: 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: 22 ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: 23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן

את כל התורה הזאת: ³¹ ונקה האיש מעון והאשה ההוא
תשא את עונה:

6

¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר
להזיר ליהוה: ³ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר
לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים
ויבשים לא יאכל: ⁴ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן
היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: ⁵ כל ימי נדר נזרו תער
לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: ⁶ כל ימי הזירו ליהוה
על נפש מת לא יבא: ⁷ לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: ⁸ כל ימי
נזרו קדש הוא ליהוה: ⁹ וכי ימות מת עליו בפתע פתאם
וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי
יגלחנו: ¹⁰ וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
אל הכהן אל פתח אהל מועד: ¹¹ ועשה הכהן אחד
לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
וקדש את ראשו ביום ההוא: ¹² והזיר ליהוה את ימי
נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו
כי טמא נזרו: ¹³ וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו
יביא אתו אל פתח אהל מועד: ¹⁴ והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת
שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: ¹⁵ וסל
מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן ומנחתם ונסכיהם: ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה

ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: 20 והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: 24 יברכך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7

1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח

מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ⁶ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: ⁷ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ⁸ ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ⁹ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: ¹⁰ ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: ¹¹ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: ¹² ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: ¹³ וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ¹⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ¹⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ¹⁶ שעיר עזים אחד לחטאת: ¹⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: ¹⁸ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: ¹⁹ הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ²⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ²¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד

בן שנתו לעלה: 22 שעיר עזים אחד לחטאת: 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: 26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 28 שעיר עזים אחד לחטאת: 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 34 שעיר עזים אחד לחטאת: 35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי: 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:

40 שעיר עזים אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי: 42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 46 שעיר עזים אחד לחטאת: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד לחטאת: 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:

58 שעיר עזים אחד לחטאת: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: 60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני: 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 64 שעיר עזים אחד לחטאת: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני: 66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 70 שעיר עזים אחד לחטאת: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 76 שעיר עזים אחד

לחטאת: 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל
 בן עכרן: 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אחירע בן עינן: 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 80 כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: 81 פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 82 שעיר עזים אחד
 לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
 בן עינן: 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
 נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים
 עשר כפות זהב שתים עשרה: 85 שלשים ומאה הקערה
 האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: 86 כפות זהב שתים
 עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש
 כל זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל הבקר לעלה
 שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים
 עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: 88 וכל
 בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים
 עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח
 אחרי המשח אתו: 89 ובבא משה אל אהל מועד לדבר
 אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על
 ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

8

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה
 יאירו שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל מול פני
 המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: 4 וזה
 מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה
 הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את
 המנרה: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 קח את
 הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: 7 וכה תעשה
 להם לטהרם הוזה עליהם מי חטאת והעבירו תער
 על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: 8 ולקחו פר
 בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר
 תקח לחטאת: 9 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד
 והקהלת את כל עדת בני ישראל: 10 והקרבת את הלויים
 לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים:
 11 והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני
 ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: 12 והלויים יסמכו
 את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת
 ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים: 13 והעמדת
 את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה
 ליהוה: 14 והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי
 הלויים: 15 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד
 וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: 16 כי נתנים נתנים המה
 לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל
 מבני ישראל לקחתי אתם לי: 17 כי לי כל בכור בבני
 ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ

מצרים הקדשתי אתם לי: 18 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל: 19 ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל: 21 ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: 22 ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם:

9

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: 3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 ויהי אנשים אשר היו

טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ⁸ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: ¹¹ בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: ¹² לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: ¹³ והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: ¹⁴ וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: ¹⁵ וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: ¹⁶ כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ¹⁷ ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: ¹⁸ על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: ¹⁹ ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: ²⁰ ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ²¹ ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר

ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

10

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות וזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל המשכן העדת: 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר

נתנאל בן צוער: 16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב
 בן חלון: 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
 נשאי המשכן: 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל
 צבאו אליצור בן שדיאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון
 שלמיואל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף
 בן דעואל: 21 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו
 את המשכן עד באם: 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים
 לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: 23 ועל צבא
 מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: 24 ועל צבא מטה
 בני בנימין אבירן בן גדעוני: 25 ונסע דגל מחנה בני
 דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן
 עמישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרון:
 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 28 אלה
 מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: 29 ויאמר משה לחבב
 בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום
 אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי
 יהוה דבר טוב על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלך כי
 אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: 31 ויאמר אל נא תעזב
 אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים:
 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב
 יהוה עמנו והטבנו לך: 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת
 ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
 לתור להם מגוחה: 34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
 מן המחנה: 35 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה
 ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: 36 ובנחה יאמר שובה

יהוה רבבות אלפי ישראל:

11

1 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה:
 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש יהוה: 4 והאספסף אשר בקרבו התאו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: 7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח: 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן: 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: 12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: 15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: 16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני

ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: 17 וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: 18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: 21 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: 23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא: 24 ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל: 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: 26 וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: 27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: 28 ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם:

29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם: 30 ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: 31 ורוח נסע מאת יהוה ויגזו שלווים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ: 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השליו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: 33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים: 35 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:

12

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: 2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה במ וילך: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל

מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

13

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: 5 למטה שמעון שפט בן חורי: 6 למטה יהודה כלב בן יפנה: 7 למטה יששכר יגאל בן יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא: 10 למטה זבולן גדיאל בן סודי: 11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: 12 למטה דן עמיאל בן גמלי: 13 למטה אשר סתור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי: 15 למטה גד גאואל בן מכי: 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את

הָהָר: 18 וּרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מָה הוּא וְאֵת הָעָם הַיֹּשֵׁב
 עֲלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא הַרְפָּה הַמַּעֲט הוּא אִם רַב: 19 וּמָה
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם רַעָה וּמָה
 הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בְּהֵנָה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים:
 20 וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רֹזָה הִישׁ בָּהּ עֵץ אִם
 אֵין וְהַתְּחִזְקָתָם וְלִקְחָתָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יָמֵי בְּכוֹרֵי
 עֲנָבִים: 21 וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת הָאָרֶץ מִמִּדְבָּר צֵן עַד רַחֲב
 לְבַא חֲמַת: 22 וַיַּעֲלוּ בְּנֹגֵב וַיָּבֹאוּ עַד חֲבֵרוֹן וְשֵׁם אַחִימֶן
 שָׁשִׁי וְתַלְמֵי יִלְדֵי הָעֵנֶק וְחֲבֵרוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה לְפָנַי
 צִעֵן מִצָּרִים: 23 וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשַׁכָּל וַיִּכְרַתוּ מִשֵּׁם זְמוּרָה
 וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׁאַהוּ בְּמוֹט בִּשְׁנַיִם וּמִן הַרְמָנִים
 וּמִן הַתְּאֲנִים: 24 לְמָקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל
 אֲדוֹת הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשֵּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 25 וַיִּשְׁבוּ
 מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבַּעִים יוֹם: 26 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה
 וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֵל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַר פָּאֲרָן
 קִדְשָׁה וַיִּשְׁיבוּ אוֹתָם דָּבַר וְאֵת כָּל הָעֵדָה וַיִּרְאוּ אֶת
 פְּרֵי הָאָרֶץ: 27 וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָנּוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זִבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֹה פְּרִיָּהּ: 28 אֲפֹס
 כִּי עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלַת מְאֹד וְגַם
 יִלְדֵי הָעֵנֶק רְאִינוּ שָׁם: 29 עַמְלֵק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנּוֹגֵב וְהַחֲתִי
 וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל
 יַד הַיַּרְדֵּן: 30 וַיְהִי כִּלְבָב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה
 נַעֲלָה וַיִּרְשָׁנוּ אֶתְּךָ כִּי יָכוֹל נוֹכַח לָהּ: 31 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חֹזֵק הוּא
 מִמֶּנּוּ: 32 וַיּוֹצִיאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֶתְּךָ אֶל בְּנֵי

ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ
אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי
מדות: 33 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים
ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

14

1 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא: 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר
הזה לו מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת
לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
מצרימה: 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה
מצרימה: 5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל
עדת בני ישראל: 6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן
התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת
בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
טובה הארץ מאד מאד: 8 אם חפץ בנו יהוה והביא
אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת
חלב ודבש: 9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את
עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל תיראם: 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים
וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:
11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד
אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבנו:
12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום
ממנו: 13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית

בכחך את העם הזה מקרבו: 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 16 מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 17 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 18 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקמה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 19 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 21 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: 24 ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 25 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף: 26 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 27 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: 28 אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 29 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן

עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: ³⁰ אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ³¹ וטפכם אשר אמרתם לבזו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ³² ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ³³ ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאן את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: ³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאן את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: ³⁵ אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: ³⁶ והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוננו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: ³⁷ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה: ³⁸ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: ³⁹ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: ⁴¹ ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ⁴³ כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ⁴⁴ ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: ⁴⁵ וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוּם ויכתום עד החרמה:

15

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני
 נתן לכם: 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא
 נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה
 מן הבקר או מן הצאן: 4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה
 מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן: 5 ויין לנסך
 רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד:
 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן
 שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח
 ניחח ליהוה: 8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא
 נדר או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנחה
 סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: 10 ויין
 תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: 11 ככה
 יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים
 או בעזים: 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד
 כמספרם: 13 כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב
 אשה ריח ניחח ליהוה: 14 וכי יגור אתכם גר או אשר
 בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר
 תעשו כן יעשה: 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת
 עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: 16 תורה
 אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: 17 וידבר
 יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה:
 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה:
 20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן

כן תרימו אתה: ²¹ מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ²² וכי תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה: ²³ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: ²⁴ והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת: ²⁵ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: ²⁸ וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: ²⁹ האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: ³⁰ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: ³¹ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: ³² ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ³³ ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ³⁴ ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ³⁵ ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ³⁶ ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: ³⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר: ³⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: ³⁹ והיה לכם

לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: ⁴⁰ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: ⁴¹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

16

¹ וַיִּקַּח קָרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קֹהַת בֶּן לֹוִי וּדְתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוּן בֶּן פֹּלֵת בְּנֵי רְאוּבֵן: ² וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם: ³ וַיִּקְהָלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קֹהֵל יְהוָה: ⁴ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו: ⁵ וַיְדַבֵּר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֵדְתוֹ לֵאמֹר בִּקֶּר וַיִּדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: ⁶ זֹאת עָשׂוּ לָכֶם מִחַתּוֹת קָרַח וְכָל עֵדְתוֹ: ⁷ וְתִנּוּ בְהֵן אֲשׁ וּשְׂיִמוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִזֶּה וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב לָכֶם בְּנֵי לֹוִי: ⁸ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קָרַח שִׁמְעוּ נָא בְּנֵי לֹוִי: ⁹ הַמַּעֲט מִכֶּם כִּי הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדְתֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְּרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבְדֹת אֶת עַבְדֹת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשֵׁרְתֶם: ¹⁰ וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֵת כָּל אַחֲיֶיךָ בְּנֵי לֹוִי אֶתְךָ וּבִקְשַׁתֶּם גַּם כִּתְּנָה: ¹¹ לָכֵן אֵתָּה וְכָל עֵדְתְךָ הַנִּעַדִים עַל יְהוָה וְאַהֲרֹן מִזֶּה הוּא כִּי

תלונו עליו: 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני
 אליאב ויאמרו לא נעלה: 13 המעט כי העליתנו מארץ
 זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם
 השתרר: 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
 ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר
 לא נעלה: 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן
 אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
 את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל
 עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: 17 וקחו
 איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה
 איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש
 מחתתו: 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו
 עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
 19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד
 וירא כבוד יהוה אל כל העדה: 20 וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר: 21 הברדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
 אתם כרנע: 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת
 לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף:
 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל העדה
 לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: 25 ויקם
 משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל:
 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
 הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו
 בכל חטאתם: 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם
 מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם

ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה
 שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי:
 29 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
 יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריאה יברא
 יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל
 אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים
 האלה את יהוה: 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים
 האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: 32 ותפתח הארץ
 את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
 לקרח ואת כל הרכוש: 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים
 שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: 34 וכל
 ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו
 הארץ: 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
 ומאתים איש מקריבי הקטרת: 36 וידבר יהוה אל משה
 לאמר: 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את
 המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו:
 38 את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
 פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
 לאות לבני ישראל: 39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות
 הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח:
 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר
 אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה
 ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה
 לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל
 אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל

העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ⁴³ ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: ⁴⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁴⁵ הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ⁴⁶ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ⁴⁷ ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: ⁴⁸ ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ⁴⁹ ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: ⁵⁰ וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

17

¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ³ ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: ⁴ והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: ⁵ והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: ⁶ וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: ⁷ וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת: ⁸ והיה ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ויגמל שקדים:

9 ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע:

18

1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: 4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים

מִן הָאֵשׁ כָּל קִרְבָּנָם לְכֹל מִנְחָתָם וְלְכֹל חֲטָאתָם וְלְכֹל
 אֲשֶׁם אֲשֶׁר יֵשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים לַךְ הוּא וּלְבִנְיָךְ:
 10 בַּקֹּדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים תֹּאכְלֵנוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֶת־קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לַךְ: 11 וְזֶה לַךְ תְּרוֹמַת מִתְנַם לְכֹל תְּנוּפֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לַךְ נִתְּתִים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֶת־ךָ לַחֵק עוֹלָם
 כָּל טְהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ: 12 כָּל חֶלֶב יִצְהַר וְכָל
 חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדִגְן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לִיהוָה לַךְ נִתְּתִים:
 13 בְּכוֹרֵי כָּל אֲשֶׁר בָּאֲרָצָם אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ לִיהוָה לַךְ יִהְיֶה
 כָּל טְהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכְלֵנוּ: 14 כָּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לַךְ
 יִהְיֶה: 15 כָּל פֶּטֶר רַחֵם לְכֹל בָּשָׂר אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִיהוָה
 בָּאָדָם וּבְבַהֲמָה יִהְיֶה לַךְ אֵךְ פֶּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר
 הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: 16 וּפְדוּיֹו מִבֶּן
 חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁתַּ שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֶשְׂרִים גֶּרָה הוּא: 17 אֵךְ בְּכוֹר שׁוֹר אֹו בְּכוֹר כֶּשֶׁב אֹו
 בְּכוֹר עֵז לֹא תִּפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת חֶלְבָם תִּקְטִיר אֵשׁה לְרִיחַ נִיחַח לִיהוָה: 18 וּבָשָׂרָם
 יִהְיֶה לַךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וְכִשּׁוֹק הַיָּמִין לַךְ יִהְיֶה: 19 כָּל
 תְּרוֹמַת הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה נִתְּתִי
 לַךְ וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֶת־ךָ לַחֵק עוֹלָם בְּרִית מִלַּח עוֹלָם
 הוּא לִפְנֵי יְהוָה לַךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶת־ךָ: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל
 אַהֲרֹן בָּאֲרָצָם לֹא תִנְחַל וְחֵלֶק לֹא יִהְיֶה לַךְ בְּתוֹכָם אֲנִי
 חֹלֶקְךָ וְנִחַלְתֶּךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וּלְבִנֵי לֹוִי הִנֵּה
 נִתְּתִי כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנִחְלָה חֵלֶף עֲבַדְתָּם אֲשֶׁר
 הֵם עֹבְדִים אֶת עֲבַדְתָּ אַהֲל מוֹעֵד: 22 וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי

ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: ²³ ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁶ ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ²⁷ ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: ²⁸ כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: ²⁹ מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: ³⁰ ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב: ³¹ ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: ³² ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

19

¹ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ³ ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ⁴ ולקח אלעזר

הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד
 מדמה שבע פעמים: ⁵ ושרף את הפרה לעיניו את ערה
 ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ⁶ ולקח הכהן עץ
 ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה:
⁷ וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל
 המחנה וטמא הכהן עד הערב: ⁸ והשרף אתה יכבס
 בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ⁹ ואסף
 איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
 טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה
 חטאת הוא: ¹⁰ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו
 וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגד הגר בתוכם
 לחקת עולם: ¹¹ הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת
 ימים: ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
 יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי
 לא יטהר: ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות
 ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
 בו: ¹⁴ זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל
 האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: ¹⁵ וכל כלי
 פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: ¹⁶ וכל אשר
 יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם
 או בקבר יטמא שבעת ימים: ¹⁷ ולקחו לטמא מעפר
 שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ¹⁸ ולקח
 אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל
 הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או
 בחלל או במת או בקבר: ¹⁹ והזה הטהר על הטמא
 ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וכבס

בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: 21 והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

20

1 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא

האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: ¹³ המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: ¹⁴ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: ¹⁵ וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: ¹⁶ ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: ¹⁷ נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמואל עד אשר נעבר גבולך: ¹⁸ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ¹⁹ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה: ²⁰ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: ²¹ וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: ²² ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: ²³ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: ²⁴ יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: ²⁵ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: ²⁶ והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ²⁷ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ²⁸ ויפשט

משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו
 וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:
 29 ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים
 יום כל בית ישראל:

21

1 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
 דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: 2 וידר
 ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה
 בידי והחרמתי את עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל
 ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
 המקום חרמה: 4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב
 את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: 5 וידבר העם
 באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר
 כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם
 וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו
 חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר
 מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה
 אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשודך
 וראה אתו וחי: 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס
 והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת
 וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: 11 ויסעו מאבת
 ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח
 השמש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו
 ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי
 ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר

בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון :
 15 ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול
 מואב : 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
 אסף את העם ואתנה להם מים : 17 אז ישיר ישראל את
 השירה הזאת עלי באר ענו לה : 18 באר חפרוה שרים
 כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה :
 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות : 20 ומבמות הגיא
 אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימו :
 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר :
 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי
 באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך : 23 ולא
 נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל
 עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם
 בישראל : 24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו
 מארנו עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון :
 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל
 ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה : 26 כי חשבון עיר
 סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון
 ויקח את כל ארצו מידו עד ארנו : 27 על כן יאמרו
 המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון : 28 כי
 אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב
 בעלי במות ארנו : 29 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן
 בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון : 30 ונירם
 אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא :
 31 וישב ישראל בארץ האמרי : 32 וישלח משה לרגל את

יעזר ויילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם: ³³ ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ³⁴ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ³⁵ ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:

22

¹ ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ² וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ³ ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: ⁵ וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ⁶ ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: ⁷ וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ⁸ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ⁹ ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ¹⁰ ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מואב

שלח אלי: 11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: 15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבוד אכבודך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: 19 ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי: 20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא וייתיב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נערינו עמו: 23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותש האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להשתת הדרך: 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: 25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ

אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה:
26 ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין
דרך לנשות ימין ושמאול: 27 ותרא האתון את מלאך
יהוה ותרביץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון
במקל: 28 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: 29 ויאמר
בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה
הרגתיך: 30 ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך
אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
ויקד וישתחו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה
הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כי ירט הדרך לנגדי: 33 ותראני האתון ותט לפני זה
שלש רגלים אולי נשתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי
ואותה החייתי: 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי
כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם
רע בעיניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם
לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו
תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא
בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן
אשר בקצה הגבול: 37 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם
לא אוכל כבדך: 38 ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי

אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: ³⁹ וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית הצות: ⁴⁰ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ⁴¹ ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם:

23

¹ ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ² ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ³ ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ⁴ ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: ⁵ וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ⁶ וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: ⁸ מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: ⁹ כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדרד ישכן ובגוים לא יתחשב: ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: ¹¹ ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתוך והנה ברכת ברך: ¹² ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ¹³ ויאמר אליו בלק לך נא

אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ¹⁴ ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ¹⁵ ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ¹⁶ ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ¹⁷ ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: ¹⁸ וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: ¹⁹ לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: ²⁰ הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: ²¹ לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ²² אל מוציאים ממצרים כתועפת ראם לו: ²³ כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מזה פעל אל: ²⁴ הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ²⁵ ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ²⁶ ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ²⁷ ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ²⁸ ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ²⁹ ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ³⁰ ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל

במזבח:

24

1 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: 2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטין ותהי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: 4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: 9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך וארריך ארור: 10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: 11 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה

שְׂדֵי יַחֲזֶה נֶפֶל וּגְלוּי עֵינַיִם: 17 אֲרֹאנוּ וְלֹא עֲתָה אֲשׁוּרְנוּ
 וְלֹא קָרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכֵב מִיעֶקֶב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמִחֶץ
 פִּאתֵי מוֹאָב וְקִרְקַר כָּל בְּנֵי שֵׁת: 18 וְהָיָה אֲדוֹם יִרְשָׁה
 וְהָיָה יִרְשָׁה שְׁעִיר אֵיבִיו וִישְׂרָאֵל עֲשֵׂה חֵיל: 19 וִירֵד
 מִיעֶקֶב וְהֶאֱבִיד שְׂרִיד מְעִיר: 20 וִירָא אֶת עֲמֶלֶק וַיִּשָּׂא
 מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמֶלֶק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֲבַד:
 21 וִירָא אֶת הַקִּינִי וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךְ וְשִׁים
 בְּסַלְעַ קֶנֶךְ: 22 כִּי אִם יִהְיֶה לְבַעַר קִין עַד מָה אֲשׁוּר
 תִּשְׁבֶּךְ: 23 וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחֲיֶה מִשְׁמוֹ אֵל:
 24 וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעֲנוּ אֲשׁוּר וְעֲנוּ עֵבֶר וְגַם הוּא עַדִּי
 אֲבַד: 25 וַיִּקָּם בְּלַעַם וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְמִקְמוֹ וְגַם בִּלְקַ הַלֶּךְ
 לְדַרְכוֹ:

25

1 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשִׁטִּים וַיַּחֲלֵל הָעָם לְזִנוּת אֵל בְּנוֹת
 מוֹאָב: 2 וַתִּקְרָאן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכְלֵן הָעָם
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְאֱלֹהֵיהֶן: 3 וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר
 אֶף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל
 רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִיהוָה נֹגֵד הַשֶּׁמֶשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן
 אֶף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל שִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל
 הֲרָגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר: 6 וְהִנֵּה אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֵל אַחִיו אֶת הַמְדִינִית לְעֵינֵי
 מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בָכִים פָּתַח
 אֶהָל מוֹעֵד: 7 וִירָא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן
 וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: 8 וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל אֵל הַקֶּבֶה וַיִּדְקַר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל

וְאֵת הָאִשָּׁה אֶל קִבְתָּהּ וְתַעֲצֵר הַמִּגְנֵפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 9 וַיְהִיו הַמֹּתִים בַּמִּגְנֵפָה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף: 10 וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 11 פִּינַחֶס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּקְּנָאוֹ אֶת קִנְאָתִי
 בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּקְּנָאָתִי: 12 לָכֵן אֹמַר
 הַנְּנִי נָתַן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: 13 וְהִיתָה לוֹ וּלְזֵרְעוֹ אַחֲרָיו
 בְּרִית כְּהַנֵּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהֵיו וַיִּכְפַּר עַל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 14 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת
 הַמְּדִינִית זִמְרִי בֶן סְלוּא נְשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעֹנִי: 15 וְשֵׁם
 הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית כְּזָבִי בֵּת צוּר רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב
 בַּמִּדְּיָן הוּא: 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 17 צַרְרוּר
 אֶת הַמְּדִינִים וְהִכִּיתֶם אוֹתָם: 18 כִּי צַרְרִים הֵם לָכֶם
 בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר נִכְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוּר וְעַל דְּבַר
 כְּזָבִי בֵּת נְשִׂיא מְדִין אַחֲתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם הַמִּגְנֵפָה עַל דְּבַר
 פְּעוּר:

26

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְנֵפָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֶעָזָר
 בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: 2 שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל
 יֶצֶא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל: 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֲתָם
 בַּעֲרַבְת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יִרְחוּ לֵאמֹר: 4 מִבֶּן עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הִיצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 5 רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
 רְאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי:
 6 לַחֲצֹרֶן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרוּנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי:
 7 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים

אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: 8 וּבְנֵי פִלֹא אֱלִיאָב: 9 וּבְנֵי אֱלִיאָב נִמְוָאֵל וּדְתָן וְאִבִּירָם הוּא דְתָן וְאִבִּירָם קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הֵצִו עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן בְּעֵדַת קֶרַח בְּהִצַּתְתֶּם עַל יְהוָה: 10 וּתְפַתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וּתְבַלַּע אֶתְּכֶם וְאֶת קֶרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בֹּאֲכַל הָאֵשׁ אֶת חֲמֹשִׁים וּמֵאוֹתַיִם אִישׁ וַיְהִיו לְנֶס: 11 וּבְנֵי קֶרַח לֹא מָתוּ: 12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְנִמְוָאֵל מִשְׁפַּחַת הַנִּמְוָאֵלִי לִימִין מִשְׁפַּחַת הַיְמִינִי לִיכִין מִשְׁפַּחַת הַיְכִינִי: 13 לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחֵי לְשֹׁאֵל מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁאֵלִי: 14 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמַעְנֵי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאוֹתַיִם: 15 בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְצַפּוֹן מִשְׁפַּחַת הַצַּפּוֹנִי לַחֲגִי מִשְׁפַּחַת הַחֲגִי לְשׁוֹנֵי מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנֵי: 16 לְאֶזְנֵי מִשְׁפַּחַת הָאֶזְנִי לְעָרֵי מִשְׁפַּחַת הָעָרִי: 17 לְאֶרְוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֶרְוֹדִי לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי: 18 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גַד לְפִקְדֵיהֶם אַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמֹשׁ מֵאוֹת: 19 בְּנֵי יְהוּדָה עַר וְאוֹנָן וַיְמַת עַר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: 20 וַיְהִיו בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֵנִי לְפָרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפָּרֶצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחֵי: 21 וַיְהִיו בְּנֵי פָרֶץ לְחֶצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי לְחַמּוּל מִשְׁפַּחַת הַחַמּוּלִי: 22 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לְפִקְדֵיהֶם שֵׁשׁ וּשְׁבַעִים אֶלֶף וַחֲמֹשׁ מֵאוֹת: 23 בְּנֵי יִשְׁשַׁכַּר לְמִשְׁפַּחְתֶּם תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלְעִי לְפוּהַ מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי: 24 לִישׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיְשׁוּבִי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֶרְנִי: 25 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשְׁשַׁכַּר לְפִקְדֵיהֶם אַרְבַּעַה וּשְׁשִׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: 26 בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְסַרְדַּי מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֶלּוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶלּוֹנִי לִיחְלָאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלָאֵלִי:

27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הכריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם

בת אשר שרח: 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם
 שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי
 למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגנוני משפחת
 הגנוני: 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמו:
 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה
 וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל
 שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלושים: 52 וידבר
 יהוה אל משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה
 במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט
 נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך בגורל יחלק
 את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: 56 על פי הגורל
 תחלק נחלתו בין רב למעט: 57 ואלה פקודי הלוי
 למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת
 הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת
 לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי
 משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם:
 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי
 במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים
 אחתם: 60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר
 ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה
 לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל
 זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל
 כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי
 משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת
 מואב על ירדן ירחו: 64 ובאלה לא היה איש מפקודי

משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון:

27

1 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: 4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: 10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראית אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה

להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 15 וידבר משה אל יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה: 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ירך עליו: 19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתתה אתו לעיניהם: 20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: 22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: 23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה

אשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: 19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: 20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: 25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: 26 וביום

הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: 27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם:

29

1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיכם כל מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה

לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחנוגתם חג ליהוה
 שבעת ימים: ¹³ והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
 פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם יהיו: ¹⁴ ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים
 שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם: ¹⁵ ועשרון עשרון
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ¹⁶ ושעיר עזים
 אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ¹⁷ וביום
 השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימם: ¹⁸ ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ¹⁹ ושעיר
 עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
²⁰ וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימם: ²¹ ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ²² ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
²³ וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימם: ²⁴ ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ²⁵ ושעיר
 עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:
²⁶ וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם: ²⁷ ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ²⁸ ושעיר חטאת
 אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ²⁹ וביום הששי
 פרים שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימם: ³⁰ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט: ³¹ ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד מנחתה ונסכיה: ³² וביום השביעי פרים שבעה
 אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
³³ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם

כמשפטם: 34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: 35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: 36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: 38 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מגדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: 40 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

30

1 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: 4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: 7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: 8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: 9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: 10 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: 11 ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה

על נפשה יקום: ¹² ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: ¹³ כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ¹⁴ ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו: ¹⁵ ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: ¹⁶ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

31

¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ² נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיד: ³ וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: ⁴ אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: ⁵ וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: ⁶ וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: ⁷ ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: ⁸ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: ⁹ וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזזו: ¹⁰ ואת כל עריהם במושבתם ואת כל שירתם שרפו באש: ¹¹ ויקחו את כל השלל ואת כל

המלקוח באדם ובבהמה: ¹² ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ¹³ ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: ¹⁴ ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ¹⁵ ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: ¹⁶ הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: ¹⁷ ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: ¹⁸ וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: ¹⁹ ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: ²⁰ וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו: ²¹ ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: ²² אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: ²³ כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי גדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: ²⁴ וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: ²⁵ ויאמר יהוה אל משה לאמר: ²⁶ שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: ²⁷ וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: ²⁸ והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן

האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: ²⁹ ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: ³⁰ וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: ³¹ ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ³² ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ³³ ובקר שנים ושבעים אלף: ³⁴ וחמרים אחד וששים אלף: ³⁵ ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: ³⁶ ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ³⁷ ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: ³⁸ והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: ³⁹ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: ⁴⁰ ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ⁴¹ ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ⁴² וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ⁴³ ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: ⁴⁴ ובקר ששה ושלשים אלף: ⁴⁵ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ⁴⁶ ונפש אדם ששה עשר אלף: ⁴⁷ ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים

מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה:

32

1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען: 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן: 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: 7 ולמה תנואון את

לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה:
8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את
הארץ: 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו
את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה: 10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: 11 אם
יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי
לא מלאו אחרי: 12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן
נון כי מלאו אחרי יהוה: 13 ויחר אף יהוה בישראל וינעם
במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע
בעיני יהוה: 14 והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים
חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל:
15 כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם
לכל העם הזה: 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה
למקננו פה וערים לטפנו: 17 ואנחנו נחליץ חשים לפני
בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו
בערי המבצר מפני ישבי הארץ: 18 לא נשוב אל בתינו
עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: 19 כי לא ננחל
אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר
הירדן מזרחה: 20 ויאמר אליהם משה אם תעשון את
הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: 21 ועבר
לכם כל חלוצי את הירדן לפני יהוה עד הורישו את
איבינו מפניו: 22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם

לאחזה לפני יהוה: ²³ ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: ²⁴ בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו: ²⁵ ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: ²⁶ טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד: ²⁷ ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: ²⁸ ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: ²⁹ ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: ³⁰ ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: ³¹ ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: ³² נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: ³³ ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת ערי הארץ סביב: ³⁴ ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: ³⁵ ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה: ³⁶ ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ³⁷ ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: ³⁸ ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו: ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ⁴⁰ ויתן משה

את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ⁴¹ ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ⁴² ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו:

33

¹ אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: ² ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ³ ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ⁴ ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ⁵ ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ⁶ ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ⁷ ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ⁸ ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ⁹ ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: ¹⁰ ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ¹¹ ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ¹² ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: ¹³ ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ¹⁴ ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות: ¹⁵ ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאווה: ¹⁷ ויסעו מקברת התאווה ויחנו בחצרת: ¹⁸ ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: ¹⁹ ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: ²¹ ויסעו מלבנה

ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: 23 ויסעו
 מקהלתה ויחנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויחנו
 בחרדה: 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: 26 ויסעו
 ממקהלת ויחנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח:
 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויחנו
 בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: 31 ויסעו
 ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו
 בחר הגדגד: 33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:
 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה
 ויחנו בעציון גבר: 36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר
 צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה
 ארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי
 יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: 39 ואהרן בן שלש
 ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר: 40 וישמע הכנעני
 מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל:
 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה
 ויחנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת: 44 ויסעו מאבת
 ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויחנו
 בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה:
 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
 נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
 ירדן ירחו: 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל
 השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבת
 מואב על ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען:
 52 והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את

כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: ⁵³ והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: ⁵⁴ והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו: ⁵⁵ ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: ⁵⁶ והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם:

34

¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ² צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: ³ והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ⁴ ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ⁵ ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ⁶ וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: ⁷ וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ⁸ מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבול צדדה: ⁹ ויצא הגבול זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: ¹⁰ והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ¹¹ וירד הגבול משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה:

12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: 14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: 21 למטה בנימין אלידר בן כסלון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: 25 ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך: 26 ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: 27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

35

1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם

ולרכשם ולכלל חיתם: ⁴ ומגרשי הערים אשר תתנו
 ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ⁵ ומדתם
 מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת
 נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת
 פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם
 מגרשי הערים: ⁶ ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש
 ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו
 ארבעים ושתיים עיר: ⁷ כל הערים אשר תתנו ללוים
 ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת מגרשיהן: ⁸ והערים
 אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת
 המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
 ללוים: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰ דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה
 כנען: ¹¹ והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם
 ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: ¹² והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
 למשפט: ¹³ והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה
 לכם: ¹⁴ את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש
 הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: ¹⁵ לבני
 ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה
 למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: ¹⁶ ואם בכלי
 ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ¹⁷ ואם
 באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת
 הרצח: ¹⁸ או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח
 הוא מות יומת הרצח: ¹⁹ גאל הדם הוא ימית את הרצח
 בפגעו בו הוא ימיתנו: ²⁰ ואם בשנאה יהדפנו או השליך

עליו בצדיה וימת: ²¹ או באיבה הכהו בידו וימת מות
 יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו
 בו: ²² ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל
 כלי בלא צדיה: ²³ או בכל אבן אשר ימות בה בלא
 ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש
 רעתו: ²⁴ ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על
 המשפטים האלה: ²⁵ והצילו העדה את הרצח מיד גאל
 הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה
 וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן
 הקדש: ²⁶ ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו
 אשר ינוס שמה: ²⁷ ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול
 עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם:
²⁸ כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
 הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: ²⁹ והיו אלה
 לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: ³⁰ כל
 מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה
 בנפש למות: ³¹ ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא
 רשע למות כי מות יומת: ³² ולא תקחו כפר לנוס אל
 עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: ³³ ולא
 תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף
 את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם
 בדם שפכו: ³⁴ ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים
 בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני
 ישראל:

36

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר
 בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
 הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני
 צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
 ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו:
 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
 נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומגורל נחלתנו יגרע: 4 ואם יהיה היבל
 לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו
 משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני
 יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
 לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה
 אביהם תהיינה לנשים: 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל
 ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו
 בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממות בני ישראל
 לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו
 בני ישראל איש נחלת אבותיו: 9 ולא תסב נחלה ממטה
 למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממות בני ישראל:
 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד:
 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
 צלפחד לבני דדיהן לנשים: 12 ממשפחת בני מנשה בן
 יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן:
 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה
 אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

מודרני עברי ד תנ

The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 15 Jun 2022

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800